

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 987/2020
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Бешлина, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Бешлина, адвоката Миодрага Батинића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 69/19 од 27.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 266/20 од 10.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Бешлина, адвоката Миодрага Батинића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 69/19 од 27.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 266/20 од 10.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 69/19 од 27.12.2019. године окривљени Ненад Бешлин оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.01.2019. године од 18,20 часова до 25.01.2019. године. На основу члана 246. став 7. Кривичног законика од окривљеног Ненада Бешлина се одузима опојна дрога марихуана у укупној нето тежини од 495,31 грам, која ће се по правноснажности пресуде уништити у законом предвиђеном поступку, док је на основу члана 87. Кривичног законика окривљеном изречена мера безбедности одузимање предмета па се од њега одузима једна дигитална вага за прецизно мерење црне боје без батерије, једна дигитална вага за прецизно мерење сиве боје, један метални вентилатор, ваздушни компресор марке „...“, потапајућа пумпа марке „...“, црна лед лампа марке „...“, зелена лед лампа „...“, бели платнени џак са камењем за влагу.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан је окривљени да исплати на име трошкова кривичног поступка износ од 38.850,00 динара на рачун ВЈТ у Суботици, а на рачун Вишег суда у Суботици паушални износ од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 266/20 од 10.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ненада Бешлина и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ненада Бешлина, адвокат Миодраг Батинић из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, док из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 74. тачка 1) и 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као и због повреде чланова 16. став 1. и 5., 84. и 440. ЗКП, те битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд, применом члана 486. став 2. ЗКП усвоји захтев и донесе одлуку у смислу навода поднетог захтева, налазећи да су повреде на које се указује захтевом од значаја за правилну и уједначену примену права.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Бешлина, је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се неосновано указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП истицањем да окривљени приликом претреса стана и других просторија, није имао браниоца, иако је, према наводима захтева, очигледно да је већ тада задржан.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП је прописано да окривљени мора имати браниоца: „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка“ и „ако је задржан али му је забрањено да напушта стан или је притворен - од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере“.

Из списка предмета произлази да је против окривљеног Ненада Бешлина вођен кривични поступак због кривичног дела неовлаћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је прописана казна затвора

од 3 до 12 година и за које је прописана обавезна одбрана, у смислу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП. Надаље, из списка предмета – записника о претресању стана и других просторија МУП РС, ПУ Суботица произилази да је исто обављено дана 16.01.2019. године и да је приликом претреса окривљени поучен да има право да узме браниоца који може присуствовати претресању, што је окривљени одбио, као и да је исто завршено дана 16.01.2019. године у 18,20 часова.

Из списка предмета даље произилази да је окривљеном Ненаду Бешлину, од стране јавног тужиоца, на основу члана 76. став 1. у вези члана 74. тачка 2) ЗКП решењем Ктр 72/19 од 16.01.2019. године, постављен за браниоца по службеној дужности адвокат Александар Деспотовић, обзиром да је, истога дана, од стране МУП РС, ПУ Суботица, одмах након обављеног претреса стана и других просторија, донето решење о задржавању тада осумњиченог Ненада Бешлина, у смислу одредбе члана 294. ЗКП, због основане сумње да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. ЗКП, за које је према члану 74. тачка 2) ЗКП прописана обавезна одбрана.

Дакле, Врховни касациони суд налази да је окривљеном Ненаду Бешлину у предметном кривичном поступку, у коме му је на терет стављено извршење кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је прописана обавезна одбрана у смислу члана 74. тачка 2) ЗКП, постављен бранилац по службеној дужности, одмах након лишења слободе односно приликом доношења решења о задржавању МУП РС, ПУ Суботица, Ку 78/19 од 16.01.2019. године, па је тиме поступљено у складу са чланом 74. тачка 3. ЗКП.

Поред наведеног, из списка предмета такође произилази, да је окривљени Ненад Бешлин први пут саслушан пред Вишим јавним тужиоцем у Суботици на записнику Кт 10/19 од 18.01.2019. године, и то у присуству изабраног браниоца адвоката Миодрага Батинића, којом приликом је поучен о својим правима из члана 69. став 1. и члана 68. став 1. ЗКП.

Сходно изнетом, обзиром да окривљени није саслушан пред овлашћеним службеним лицима која су вршила претрес стана и других просторија, већ први пут пред јавним тужиоцем, када је имао изабраног браниоца, Врховни касациони суд, је наводе захтева за заштиту законитости, којима се истиче повреда закона из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП, оценио неоснованим.

Поред наведеног, бранилац окривљеног, иако исту не нумерише, указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да искази овлашћених службених лица који су испитани као сведоци, везано за околност и чињенице које су запазили приликом обављања службене радње, не могу бити коришћени у кривичном поступку и да исти у смислу члана 84. ЗКП представљају незаконите доказе.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, како је ове наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног, истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да су се у конкретном случају полицијски службеници АА и ББ изјашњавали о околностима о којима имају непосредна сазнања приликом претресања стана и других просторија окривљеног Ненада Бешлина, а не о својим оперативним сазнањима, те да се не ради о незаконитим доказима у смислу члана 84. ЗКП нити доказима прибављеним супротно члану 16. став 1. ЗКП (страна 3. став 3. другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава изведене доказе и чињенична утврђења суда и износи своју оцену изведених доказа која је другачија од оне коју су дали нижестепени судови у образложењу побијаних пресуда (члан 440. ЗКП), као и повреду члана 16. став 5. ЗКП.

Како повреда чланова 16. став 5. и 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање истих није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић